ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

ПОРІВНЯЛЬНО-АНАЛІТИЧНЕ ПРАВО

1/2018

ЕЛЕКТРОННЕ НАУКОВЕ ФАХОВЕ ВИДАННЯ

WWW.PAP.IN.UA

Державний вищий навчальний заклад
«Ужгородський національний університет»
Міністерства освіти і науки України

Електронне наукове видання
«Порівняльно-аналітичне право»

№ 1, 2018

Ужгородський національний університет
Ужгород 2018

УДК 001:34

Порівняльно-аналітичне право – електронне наукове фахове видання юридичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор: **Бисага Юрій Михайлович** – доктор юридичних наук, професор

Заст. гол. редактора: **Бєлов Дмитро Миколайович** – доктор юридичних наук, професор

Відповідальний секретар: **Рогач Олександр Янович** – доктор юридичних наук, професор

Члени редакційної колегії:

Бедь Віктор Васильович – доктор юридичних наук, професор;

Білаш Олександр Володимирович – доктор теології, кандидат юридичних наук, доцент;

Гайніш Едіта – доктор права, доктор філософії у сфері права (Словацька Республіка);

Громовчук Мирослава Володимирівна – кандидат юридичних наук, доцент;

Дрозд Олексій Юрійович – доктор юридичних наук, доцент;

Жежихова Мартина – кандидат юридичних наук (Словацька Республіка);

Лазур Ярослав Володимирович – доктор юридичних наук, професор;

Лемак Василь Васильович – доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАПрН України;

Мраз Станіслав – доктор юридичних наук, професор (Словацька Республіка);

Рогач Іван – кандидат юридичних наук (Словацька Республіка);

Севрюков Олександр Павлович – доктор юридичних наук, професор (Російська Федерація);

Семерак Олександр Созонович – кандидат юридичних наук, професор;

Сідак Микола Васильович – доктор юридичних наук, професор;

Станіш Пьотр – доктор права, професор (Республіка Польща);

Ступник Ярослав Валерійович – кандидат юридичних наук, доцент;

Уканов Казбек – доктор юридичних наук, професор (Республіка Казахстан);

Фазикош Василь Георгійович – кандидат юридичних наук, професор;

Федоренко Владислав Леонідович – доктор юридичних наук, професор;

Шекк Олена Олександрівна – кандидат юридичних наук, доцент (Російська Федерація);

Ярема Василь Іванович – доктор економічних наук, професор.

Видання «Порівняльно-аналітичне право» включено до переліку наукових фахових видань, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук з юридичних дисциплін.
Наказ Міністерства освіти і науки України № 463 від 25 квітня 2013 р.

Електронне наукове фахове видання «Порівняльно-аналітичне право» включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus International (Республіка Польща)

Рекомендовано до опублікування Вченою радою ДВНЗ «Ужгородський національний університет», протокол № 2 від 27.02.2018 року

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1
ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА;
ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ

Алексєєва І.М., Алексєєв О.Г., Аніщенко М.А., Гамбург Л.С., Скріпкін С.В.
ФАРМАЦЕВТИЧНЕ ПРАВО В СИСТЕМІ ПРАВА:
ПРОБЛЕМИ ПРЕДМЕТНОСТІ ТА ГАЛУЗЕВОЇ ПРИНАЛЕЖНОСТІ…….18

Гамбург І.А., Гамбург С.Л.
ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ:
ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ…….22

Мироненко Ю.М.
СИСТЕМА ПРИНЦИПІВ ЮРИДИЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
КРІЗЬ ПРИЗМУ ЇЇ ДУАЛІСТИЧНОЇ ПРИРОДИ: ОКРЕМІ ПИТАННЯ…….26

Слабко С.М.
СТРУКТУРУВАННЯ СИСТЕМИ ПРАВА: ПЛЮРАЛІЗМ ПІДХОДІВ…….29

Субота С.І.
ПРИНЦИПИ ВЗАЄМОДІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ І ГРОМАДСЬКОСТІ…….32

РОЗДІЛ 2
КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

Голяк Л.В.
КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ
ТА ДІЯЛЬНОСТІ МУНІЦИПАЛЬНИХ ОМБУДСМАНІВ: ДОСВІД ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН…….35

Громовчук М.В.
РЕПРОДУКТИВНІ ПРАВА ЛЮДИНИ ТА ГРОМАДЯНИНА: ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ…….38

Дробуш І.В.
ПЕРСПЕКТИВИ УХВАЛЕННЯ ВИБОРЧОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ
В КОНТЕКСТІ РЕФОРМУВАННЯ ВИБОРЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА…….42

Журок Н.Г.
ПРЯМА ДІЯ НОРМ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ…….46

Забокрицький І.І.
ДО ПИТАННЯ ОСНОВНИХ ХАРАКТЕРИСТИК СУЧАСНИХ КОНСТИТУЦІЙ…….50

Мохончук Б.С., Панаід Я.І.
ДО ПИТАННЯ РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСУВАННЯ
ВИБОРЧИХ КАМПАНІЙ В УКРАЇНІ…….54

Начос Р.Р.
ЕЛЕКТРОННЕ ГОЛОСУВАННЯ В УКРАЇНІ:
ПЕРСПЕКТИВИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ТА СВІТОВИЙ ДОСВІД…….58

Пулей В.І.
СИСТЕМНІ ЗМІНИ І ДОПОВНЕННЯ ДО ОСНОВНОГО ЗАКОНУ…….61

Сінькевич О.В., Богуцький І.О.
ПОНЯТТЯ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ:
ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ ТА ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТИ…….63

Суха Г.М.
КОНСТИТУЦІЙНІ ПРАВА ТА СВОБОДИ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА
У ПРАВОВІЙ ДЕРЖАВІ: СПЕЦИФІКА РЕАЛІЗАЦІЇ…….67

Цимбаліста О.І.
КОНТРАСИГНУВАННЯ ЯК ОДИН ІЗ СПОСОБІВ ВЗАЄМОДІЇ УРЯДУ
ТА ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ: НЕДОЛІКИ ТА ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ…….69

Шаповал Н.В.
КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ ДОСВІД ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН
У ЗДІЙСНЕННІ МУНІЦИПАЛЬНИХ РЕФОРМ…….71

Юзефів А.Р.
КОНСТИТУЦІЙНІ ГАРАНТІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ Й ГРОМАДЯНИНА…….74

РОЗДІЛ 3
ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

Аксютіна А.В.
КЛАСИФІКАЦІЯ ПРОДЮСЕРСЬКИХ ДОГОВОРІВ……78

Биркович Т.І.
СТАНОВЛЕННЯ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ АВТОРСЬКОГО ПРАВА І СУМІЖНИХ ПРАВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ……81

Верхола Ю.В.
ПРАВОВІ ГАРАНТІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЛЕЖНОЇ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ……85

Коваленко О.О.
ОСОБЛИВОСТІ РОЗГЛЯДУ СПРАВ ПРО УСИНОВЛЕННЯ В ОКРЕМОМУ ПРОВАДЖЕННІ……88

Костова Н.І.
СТАН РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ……93

Кройтор В.А.
ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЗМІСТУ ПРИНЦИПУ ПРОПОРЦІЙНОСТІ В ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ……96

Кучерук К.І.
ПРАВОВА ПРИРОДА ДОГОВОРУ ЛІЗИНГУ ТА ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ……99

Майкут Х.В.
ДО ПИТАННЯ УКЛАДЕННЯ, ЗМІНИ ТА ПРИПИНЕННЯ ШЛЮБНОГО ДОГОВОРУ……102

Малик О.В.
ПРАВОВА ПРИРОДА СПАДКОВОГО ПРАВОВІДНОШЕННЯ……105

Олійник А.І.
ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ДОКАЗІВ ТА МЕЖІ ДОКАЗУВАННЯ У СПРАВАХ ПРО ВИЗНАННЯ СПАДЩИНИ ВІДУМЕРЛОЮ……108

Самілик Л.О.
ПРАВОВИЙ СТАТУС СУБ'ЄКТІВ МЕДИЧНОГО ПРАВА……111

Токарева В.О.
ДЕЯКІ АСПЕКТИ АВТОРСЬКОГО ПРАВА В США В ЦИФРОВУ ДОБУ……114

Чепис О.І., Кекерчень М.І.
ТРАНСФЕРНИЙ КОНТРАКТ ЯК НЕПОІМЕНОВАНИЙ ДОГОВІР У ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ……118

Щока С.В.
ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ (ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ІЗ КРАЇНАМИ ЄВРОПИ)……123

Юніна М.П., Настич Т.М.
ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ІНСТИТУТУ ШЛЮБУ В СУЧАСНОМУ СІМЕЙНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ……126

РОЗДІЛ 4
ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО, ГОСПОДАРСЬКО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО

Білько О.П.
ПОНЯТТЯ СТРОКІВ У ГОСПОДАРСЬКОМУ СУДОЧИНСТВІ……130

Гордієнко Т.О.
НАУКОВО-ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ НАКАЗНОГО ПРОВАДЖЕННЯ В ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ……133

Мариношенко В.П.
ГОСПОДАРСЬКО-ПРАВОВИЙ РЕЖИМ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ……136

Ольховик Л.А., Ременяк А.Д.
ФОРМИ ГОСПОДАРСЬКО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ……140

Починок К.Б.
ВИДИ ТА ФОРМИ НАДАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ СУБ'ЄКТАМ ГОСПОДАРЮВАННЯ……143

Чернега В.М.
ЗМІСТ ПРИНЦИПІВ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА І ПРОПОРЦІЙНОСТІ
ТА СПОСОБИ ЇХНЬОГО ВТІЛЕННЯ В НОРМАХ ГОСПОДАРСЬКОГО
ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА УКРАЇНИ……146

Шевердіна О.В.
ЗАСОБИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ:
ДО ПИТАННЯ СИСТЕМАТИЗАЦІЇ……149

РОЗДІЛ 5
ТРУДОВЕ ПРАВО; ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Вакарюк Л.В.
ДО ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ В ТРУДОВОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ……152

Діденко Т.І.
ПОРЯДОК ВИНИКНЕННЯ ТРУДОВИХ ПРАВОВІДНОСИН ІЗ ГОЛОВОЮ ПРАВЛІННЯ
НОВОСТВОРЕНОГО ОБ'ЄДНАННЯ СПІВВЛАСНИКІВ БАГАТОКВАРТИРНОГО БУДИНКУ……155

Межевська Л.В., Фоміна Д.О.
ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ПРАЦІ ЖІНОК В УКРАЇНІ……159

Минюк О.Ю., Минюк Д.І.
ДИСТАНЦІЙНА ЗАЙНЯТІСТЬ В УКРАЇНІ:
ПОНЯТТЯ ТА ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ……162

РОЗДІЛ 6
ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО; АГРАРНЕ ПРАВО;
ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО; ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО

Зубрицький О.В.
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ
ПЕРЕВАЖНИХ ПРАВ НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ ЗЕМЛІ……166

Корнієнко В.М., Жушман Л.П.
НАПРЯМКИ ПОДОЛАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ І СОЦІАЛЬНОЇ КРИЗ
В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ УКРАЇНИ……170

Корчака Є.О.
РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ МЕРЕЖІ……172

Фролова Н.В.
ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ МАРКУВАННЯ ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ……174

РОЗДІЛ 7
АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС;
ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Артеменко І.А.
ЗАГАЛЬНЕ ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА ЗНАЧЕННЯ ЙОГО
ДЛЯ РОЗУМІННЯ СУБ'ЄКТІВ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА……178

Баїк О.І.
ГІПОТЕЗА ЯК ЕЛЕМЕНТ У СТРУКТУРІ ПОДАТКОВО-ПРАВОВОЇ НОРМИ……181

Головков О.М.
МІСЦЕ ДІЛЬНИЧНОГО ОФІЦЕРА ПОЛІЦІЇ В СИСТЕМІ СУБ'ЄКТІВ
АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ……184

Городецька І.А.
ФОРМИ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ В ГАЛУЗІ ОХОРОНИ,
ВИКОРИСТАННЯ І ВІДТВОРЕННЯ ТВАРИННОГО СВІТУ В УКРАЇНІ……186

Змитрович Д.І.
АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВА ПРИРОДА Й СУТНІСТЬ
ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ……190

Кисла К.О.
АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У СФЕРІ НЕЗАКОННОГО
ДЕМОНСТРУВАННЯ ТА РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ФІЛЬМІВ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ……193

Красько В.В.
ОКРЕМІ ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
ЗА ВЧИНЕНІ ДІЇ З НАРКОТИЧНИМИ ЗАСОБАМИ
ТА ПСИХОТРОПНИМИ РЕЧОВИНАМИ.....196

Лавренова О.І.
ПРИТЯГНЕННЯ ДО АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ОСІБ
ЗА НЕВИКОНАННЯ ЗАКОННИХ ВИМОГ ВИКОНАВЦІВ:
ПРАВОВІ ПІДСТАВИ ТА ПОРЯДОК ПРИТЯГНЕННЯ.....199

Пушкарьова Т.М.
АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ В ІНФОРМАЦІЙНІЙ СФЕРІ.....202

Решота В.В.
СПІВВІДНОШЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ДОГОВОРІВ
З ІНШИМИ ДЖЕРЕЛАМИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА.....205

Рєзнік О.М.
МЕТА, ЗАВДАННЯ ТА ФУНКЦІЇ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ,
ЯКІ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНУ БЕЗПЕКУ УКРАЇНИ.....208

Самусь Є.В.
ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ СИСТЕМИ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
У СФЕРІ ТЕХНІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТА ЗМІСТ.....211

Стрельченко О.Г.
ОСОБЛИВОСТІ КОНТРОЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ ЗАПОБІГАННЯ
ТА ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ У СФЕРІ ОБІГУ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ.....215

Тищенко К.М.
ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЯВИЩА АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРИМУСУ
ЯК СКЛАДНИКА ДЕРЖАВНОГО ПРИМУСУ У СУЧАСНОМУ ВИМІРІ.....217

Трофименко О.Г.
АНАЛІЗ ПЕРЕДОВОГО СВІТОВОГО ДОСВІДУ Е-УРЯДУВАННЯ.....220

Туз А.В.
ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ РЕЗИДЕНТСТВА ЮРИДИЧНИХ ОСІБ.....224

Федорко О.О.
ІСТОРИЧНІ ЕТАПИ СТВОРЕННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ
ОРГАНІВ ПО БОРОТЬБІ З КОРУПЦІЄЮ В УКРАЇНІ.....227

Фоменко О.В.
СПЕЦИФІКА ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТРАНСПОРТНОГО ПОДАТКУ В УКРАЇНІ.....231

Фролов Ю.М.
ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ВІДНОСИН У СУЧАСНИХ УМОВАХ.....234

Шпак М.І.
АДМІНІСТРАТИВНИЙ КОНТРОЛЬ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ,
ПОСАДОВИХ ОСІБ І ПОРІВНЯННЯ ЗДІЙСНЕННЯ ЦІЄЇ ДІЯЛЬНОСТІ
З ПРОВІДНИМИ ЄВРОПЕЙСЬКИМИ КРАЇНАМИ.....237

Щокін Р.Г.
ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗДІЙСНЕННЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ
У СФЕРІ ОСВІТИ ЦЕНТРАЛЬНИМИ ОРГАНАМИ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ.....240

РОЗДІЛ 8
КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ;
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

Бондаренко О.С., Пилипенко Є.С.
«ЗЛОДІЇ В ЗАКОНІ»: ДОСВІД ГРУЗІЇ ТА УКРАЇНИ.....243

Бондаренко О.С., Рєпін Д.А.
КІБЕРЗЛОЧИННІСТЬ В УКРАЇНІ: ПРИЧИНИ, ОЗНАКИ ТА ЗАХОДИ ПРОТИДІЇ.....246

Гальцова О.В.
ЩОДО ПИТАННЯ ПРАВА НА ОСВІТУ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ.....249

Гладкова Є.О.
СИСТЕМА ТАКТИЧНИХ ЗАХОДІВ ПРОТИДІЇ НАРКОЗЛОЧИННОСТІ.....252

Драгоненко А.О., Ніколенко М.І.
ПРОБЛЕМИ КВАЛІФІКАЦІЇ ШАХРАЙСТВА З ВИКОРИСТАННЯМ
ЕЛЕКТРОННО-ОБЧИСЛЮВАНИХ МАШИН..... 256

Дьо Я.Ю.
ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ
У ВИДІ ДОВІЧНОГО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ: СУЧАСНІ УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ..... 260

Іваніна Ю.В.
СУДОВА ПРАКТИКА НАЦІОНАЛЬНИХ СУДІВ ЗАГАЛЬНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ
ЯК ПІДСТАВА КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ..... 264

Іваньков І.В., Шевцова О.В.
ДЕЯКІ ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЩОДО ВПРОВАДЖЕННЯ
ВІДНОВНОГО ПРАВОСУДДЯ В УКРАЇНІ..... 268

Марисюк К.Б.
ЩЕ РАЗ ПРО ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ ПОКАРАННЯ
У ВИГЛЯДІ ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ (ДОСВІД РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА)..... 271

Олійничук Р.П.
АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД ПОКАЗНИКІВ ЗАБРУДНЕННЯ АБО ПСУВАННЯ ЗЕМЕЛЬ..... 273

Онокієнко О.А.
ВИДИ ЗАХОДІВ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ
ЩОДО ЮРИДИЧНИХ ОСІБ В УКРАЇНІ: ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ..... 276

Пивоваров В.В., Ілліна А.В.
КРИМІНОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ЗАКОНОДАВСТВА
ПРО ЗАПОБІГАННЯ І ПРОТИДІЮ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ..... 280

Пивоваров В.В., Литвин А.Д.
МІЖНАРОДНА СПЕЦІАЛІЗАЦІЯ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ..... 285

Третяк А.І., Шевцова О.В.
ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗАКОНОДАВЧОГО ВИЗНАЧЕННЯ
ПСИХОЛОГІЧНОГО НАСИЛЬСТВА В СІМ'Ї..... 289

Шевчук Т.І.
ЛАТЕНТНІСТЬ СЕКСУАЛЬНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ ЩОДО ДІТЕЙ
НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ УКРАЇНИ..... 292

Шеховцова Л.І.
ВИКОРИСТАННЯ ГІПНОЗУ ЯК ОБСТАВИНА, ЩО ОБТЯЖУЄ ПОКАРАННЯ..... 295

Щербак В.С., Кулик К.Д.
ВПЛИВ КРИМІНАЛЬНОЇ СУБКУЛЬТУРИ НА ОСОБУ ЗАСУДЖЕНОГО..... 298

РОЗДІЛ 9
КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА; СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА; ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ

Бортник Н.П., Коваль М.М.
КРИМІНАЛІСТИЧНІ ЗАВДАННЯ ПОЧАТКОВОГО ЕТАПУ РОЗСЛІДУВАННЯ
КАТУВАНЬ, ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ СПІВРОБІТНИКАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ..... 301

Войтович Є.М.
ЩОДО ОКРЕМИХ АСПЕКТІВ СУДОВОГО КОНТРОЛЮ
В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСУАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ..... 303

Городецька М.С.
ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРЕДМЕТ ВІДАННЯ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ..... 306

Грібов М.Л.
СУДОВИЙ КОНТРОЛЬ ЗА ПРОВЕДЕННЯМ СПЕЦІАЛЬНОГО
СЛІДЧОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ ТА ІМІТУВАННЯМ ОБСТАНОВКИ ЗЛОЧИНУ..... 309

Дуфенюк О.М., Марко О.І.
ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ 3D-СКАНУВАННЯ В КРИМІНАЛІСТИЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ..... 313

Корчева Т.В.
НАДАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПРАВНИЧОЇ ДОПОМОГИ СВІДКУ
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ЯК ВИД АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ..... 316

Луговий О.М.
МЕТОДИКА РОЗСЛІДУВАННЯ НЕВИКОНАННЯ СУДОВОГО РІШЕННЯ..... 320

Перегудова Ю.А.
ВІДШКОДУВАННЯ (КОМПЕНСАЦІЯ) ШКОДИ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ..... 323

Попович І.І.
ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ПРЕДМЕТА
СУДОВО-ТЕХНІЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ ДОКУМЕНТІВ..... 326

Поцілуйко В.М.
ПІДСТАВИ ТА ПОРЯДОК ЗАСТОСУВАННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОГО
ТА АДМІНІСТРАТИВНОГО ДОСТАВЛЕННЯ ТА ПРИВОДУ ОСОБИ..... 328

Скок О.С., Миронова Т.М.
ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ОГЛЯДУ МІСЦЯ ПОДІЇ ЩОДО ЗЛОЧИНІВ
ПРОТИ СТАТЕВОЇ СВОБОДИ ТА СТАТЕВОЇ НЕДОТОРКАНОСТІ ОСОБИ..... 332

Скок О.С., Миронова Т.М.
ПРИЗНАЧЕННЯ ЕКСПЕРТИЗ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ
З РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ СТАТЕВОЇ СВОБОДИ
ТА СТАТЕВОЇ НЕДОТОРКАНОСТІ ОСОБИ..... 334

Томин С.В.
ТАКТИЧНІ ПРИЙОМИ ПОБУДОВИ ТА ПЕРЕВІРКИ ВЕРСІЙ
ПРО ОБСТАВИНИ КРИМІНОГЕННОГО ХАРАКТЕРУ..... 337

Ходанович В.О.
ОКРЕМІ ПИТАННЯ ВИЯВЛЕННЯ Й РОЗСЛІДУВАННЯ
ШПИГУНСТВА І ЗРАДИ У ФРАНЦІЇ..... 340

Чорний Г.О., Присяжнюк Г.В.
ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАЛУЧЕННЯ СПЕЦІАЛІСТА
ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ ТЕРОРИСТИЧНИХ АКТІВ..... 344

Яковіна О.Б.
ТИПОВІ СЛІДЧІ СИТУАЦІЇ РОЗСЛІДУВАННЯ РОЗБОЇВ,
УЧИНЕНИХ НЕПОВНОЛІТНІМИ..... 348

РОЗДІЛ 10
СУДОУСТРІЙ; ПРОКУРАТУРА ТА АДВОКАТУРА

Заборовський В.В.
РОЗГЛЯД ДИСЦИПЛІНАРНОЇ СПРАВИ ЯК ОДНА ЗІ СТАДІЙ
ДИСЦИПЛІНАРНОГО ПРОВАДЖЕННЯ ВІДНОСНО АДВОКАТА..... 351

Чаплинська Ю.А.
ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ПРОКУРАТУРУ»
В КОНТЕКСТІ РЕФОРМУВАННЯ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ В УКРАЇНІ..... 355

РОЗДІЛ 11
МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

Болотна Т.Ю.
ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ В КОНТЕКСТІ АДАПТАЦІЇ
ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ДО ПРАВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ..... 358

Дешко Л.М., Іконнікова Н.В.
ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ РІШЕНЬ МІЖНАРОДНИХ СУДОВИХ УСТАНОВ
В НАЦІОНАЛЬНІ ПРАВОВІ СИСТЕМИ..... 361

Лінник Н.В.
ЗАХИСТ ПРАВ, СВОБОД І ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ ДИТИНИ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ..... 365

Савенко Я.С.
ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ
САМОВИКОНУВАНИХ НОРМ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА..... 368

Селезньов В.Є.
ОСОБЛИВОСТІ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ РАДИ ЄВРОПИ
ЯК МІЖНАРОДНОЇ МІЖУРЯДОВОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ..... 371

РОЗДІЛ 12
ФІЛОСОФІЯ ПРАВА

Братасюк В.М.
ПОСТМОДЕРНІСТСЬКИЙ ОБРАЗ ЛЮДИНИ ЯК ЗАСАДА РОЗВИТКУ ЇЇ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ПРАВОСУБ'ЄКТНОСТІ..... **374**

Горецька Х.В.
РОЛЬ ДЕТЕРМІНАНТІВ ПРАВОВОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ОСОБИ В ПРОЦЕСІ СТАНОВЛЕННЯ ЇЇ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ ТА ПРАВОСВІДОМОСТІ..... **377**

РЕЦЕНЗІЇ

Бедь В.В.
РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ Л.В. ЯРМОЛ «СВОБОДА ВИРАЖЕННЯ ПОГЛЯДІВ ТА ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ (ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ)»..... **380**

Берназюк Я.І.
НОВІТНЄ ДОСЛІДЖЕННЯ З КОНСТИТУЦІЙНИХ АСПЕКТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИНЦИПУ РІВНОСТІ ТА ЗАБОРОНИ ДИСКРИМІНАЦІЇ В УКРАЇНІ (РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ Г.С. ЖУРАВЛЬОВОЇ «ПРИНЦИП РІВНОСТІ ТА ЗАБОРОНИ ДИСКРИМІНАЦІЇ У КОНСТИТУЦІЙНОМУ ПРАВІ»)..... **381**

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР / Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України. URL: http://zakon. rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80.
2. Про охорону материнства: Конвенція Міжнародної організації праці від 28.06.1952 № 103. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/993-122.
3. Конвенція про рівне винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності від 29.06.1951 № 100. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/993-002.
4. Про затвердження Переліку важких робіт та робіт із шкідливими і небезпечними умовами праці на яких забороняється застосування праці жінок: наказ Міністерства охорони здоров'я України від 29.12.1993 № 256. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0051-94.
5. Вілкова О. Сучасні моделі гендерної політики: сучасність та особливості впровадження. Політичний менеджмент. № 6 2008. С. 160–165.
6. Грекова М.М. Сучасні тенденції міжнародно-правового регулювання праці жінок. Форум права. 2012. № 3. С. 139–145.
7. Груздева Е.Б., Чертихина Э.С. Оплата труда и семейные доходы работающих женщин: проблемы и перспективы. Женщины в современном мире. М.: Наука, 1989. С. 97.
8. Іншин М.І. Праця жінок у сучасних умовах: правовий аспект. Сучасні проблеми трудового та пенсійного законодавства: матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної конференції (Харків, 27 листопада 2015 року). Харків. 2015. С. 31–35.
9. Ковалевич С.П., Хоружа І.Г. Особливості правового регулювання умов праці жінок. Молодий вчений. № 5. 1 (45.1) 2017. С. 54–57.
10. Кучава К.О. Проблеми гендерної рівності у сфері трудових відносин жінок. Управління розвитком: збірник наукових робіт. 2014. № 6 (169). С. 48–50.
11. Лозан Б.О. Правове регулювання охорони праці в Україні. URL: https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-hum/allhum2016/paper/download / 498/361.
12. Бігун Г. Проблеми захисту прав жінок. URL: http://empower-ukraine.blogspot.com/2013/11/blog-post_9.html?m=1.

УДК 349.23 (477)

ДИСТАНЦІЙНА ЗАЙНЯТІСТЬ В УКРАЇНІ: ПОНЯТТЯ ТА ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

REMOTE EMPLOYMENT IN UKRAINE: CONCEPT AND PROBLEMS OF LEGAL ADJUSTMENT

Минюк О.Ю.,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри господарського права та процесу
Університету державної фіскальної служби України

Минюк Д.І.,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри господарсько-правових дисциплін
Університету державної фіскальної служби України

Існує один непереможний, підступний
і все контролюючий тиран – час,
який кожне століття змінює свої погляди
на життя, на людей і їх звички.
(Автор невідомий)

У статті розглянуто сутність поняття «дистанційна зайнятість» та здійснено аналіз нормативно-правового регулювання цієї діяльності в Україні. Звернено увагу на недоліки законодавства у цій сфері та можливості його удосконалення, що сприятиме ефективності здійснення дистанційної зайнятості на ринку праці в Україні.
Ключові слова: дистанційна зайнятість, правове регулювання, ринок праці, механізм регулювання дистанційної зайнятості.

В статье рассмотрена сущность понятия «дистанционная занятость» и осуществлен анализ нормативно-правового регулирования данной деятельности в Украине. Обращено внимание на недостатки законодательства в этой сфере и возможности его усовершенствования, что будет способствовать эффективности осуществления дистанционной занятости на рынке труда в Украине.
Ключевые слова: дистанционная занятость, правовая регуляция, рынок труда, механизм регуляции дистанционной занятости.

In the article considered the essence of the concept of "the controlled from distance employment" and an analysis of the legal regulation of activity in Ukraine. Attention is paid to the shortcomings of the legislation in this field and the possibilities of its improvement, which in turn will contribute to the efficiency of the implementation of remote employment in the labor market in Ukraine.
Key words: controlled from distance employment, labor market, adjustment mechanism of the controlled from distance employment.

Постановка проблеми. Однією з характерних особливостей нашого часу є стрімкий розвиток інформаційних технологій та Інтернет-ресурсів. Їх глобальне розширення за останні роки призвело до того, що робота фахівців не вимагає їх присутності на робочому місці. Часто результат роботи не має матеріальної форми і може бути підготовлений у будь-якому місці і переданий роботодавцю. Проте відсутність належного нормативно-правового закріплення поняття і механізму регулювання дистанційної зайнятості створює нині неабиякі проблеми для обох сторін – як роботодавця, так і працівника, унеможливлює належне і ефективне його запровадження в Україні.

Стан опрацювання. Проблемам дистанційної зайнятості присвячено наукові праці таких вчених, як Д.П. Богиня, Т. Бондар, О. Бурменко, А.М. Гриненко, О.А. Грішнова, А.М. Колот, Ю.М. Куліков, Е.М. Лібанова, М. Лушніков В.О. Мандибура, М. Мельничук, В. Мортіков, С. Мороз, В. Процевський, О.Ф. Новікова, О. Ярошенко та інших.

Але варто наголосити, що окреслена тематика в наукових працях вчених висвітлюється лише фрагментарно, хоча вона має важливе наукове і практичне значення. Саме тому вивчення дистанційної зайнятості в Україні крізь призму сучасних реалій видається актуальним, необхідним і своєчасним.

Мета статті. На основі досліджених матеріалів поставлено задачу проаналізувати поняття та проблеми правового регулювання дистанційної зайнятості в Україні та висвітлити можливі напрями його подальшого удосконалення.

Виклад основного матеріалу. Дистанційна зайнятість – потрібне явище як в умовах економічної кризи, так і в умовах скорочення попиту на робочу силу.

Конституція України у ст. 43 визначає, що кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується [1].

Проте нестабільність ринку праці, дефіцит пенсійного фонду, зниження темпів зростання зайнятості й чисельності робочої сили у виробничій сфері, зростання прихованого безробіття, накопичення надлишкової чисельності зайнятих, прояви дискримінації за віком, за регіональним розміщенням, відсутністю офіційного досвіду роботи, складність працевлаштуватися особам, які мають маленьких дітей, непрогнозовані хвилі скорочень призводять до того, що кожен п'ятий українець шукає роботу більше року на тлі високих темпів розвитку інформаційних і комунікаційних технологій. Усі перелічені фактори є передумовами для формування в Україні дистанційної зайнятості (надомна робота, віддалена робота, робота на відстані, телеробота, неформальна, нетрадиційна зайнятість та інші назви) [2].

Вперше дистанційна зайнятість з'явилася у США. У 1972 році професор Університету Південної Каліфорнії Дж. Ніллес ввів термін «телеком'ютінг» (слід зазначити, що в зарубіжних країнах вживають синоніми дистанційної зайнятості, якими є «телеробота» і «телеком'ютінг») [3].

Проте цілком слушним є зауваження Н.Н. Кострюкової, яка звертає увагу на те, що термін «телеробота» є не зовсім вдалим для російської мови, корінь «теле», що означає «віддалений», міцно асоціюється з телевізійними передачами, відповідно «телеробота» пов'язується насамперед з роботою на телебаченні. Водночас термін «віддалена робота» теж недостатньо відображає суть цього поняття, оскільки робота поза офісом має значну різноманітність [4, с. 7–8].

Сьогодні в українському законодавстві питання правового регулювання дистанційної зайнятості не врегульовано. Проектом Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо підвищення конкурентоспроможності окремих категорій осіб на ринку праці» пропонується визначення поняття «дистанційна праця» як виконання працівником обумовленої роботодавцем роботи (виробництво товарів або послуг) відповідно до умов письмового трудового договору в приміщеннях за вибором працівника, але не у приміщеннях роботодавця [5].

На нашу думку, Кодекс законів про працю України мав би регулювати таку форму праці, але не регулює. Найбільшою проблемою, на нашу думку, є відсутність чіткого нормативного акту, який би врегулював дистанційну зайнятість в Україні, що є неприпустимим за сучасних умов.

У законодавстві зарубіжних країн норми, які регулюють дистанційну зайнятість, закріплені як в окремих законах, наприклад, в Греції, так і в трудових кодексах (Трудовий кодекс Республіки Казахстан, Трудовий кодекс Литовської Республіки).

Український законодавець зробив спробу закріпити дистанційну зайнятість у проекті Трудового кодексу України, зокрема у ст. 42 «Умова про роботу вдома», яка визначає, що під час укладення трудового договору або пізніше сторони можуть домовитися про виконання працівником роботи вдома (про надомну працю), якщо він має для цього необхідні умови, що відповідають вимогам охорони праці, пожежної безпеки і санітарно-гігієнічним вимогам. Вважається, що ця норма потребує доопрацювання, оскільки дистанційна зайнятість передбачає не лише працю в домашніх умовах, але в будь-якому зручному для працівника місці [6].

Отже, єдиним нормативно-правовим актом, який регулює відносини у даній сфері, досі є Положення про умови праці надомників, затверджене Постановою Держкомпраці СРСР та Секретаріату Всесоюзної центральної ради професійних спілок (ВЦРПС) від 29.09.1981 р. № 275/17-99. Відповідно до п. 1 вказаного Положення надомниками вважаються особи, які уклали трудовий договір з об'єднанням, комбінатом, підприємством, установою, організацією, колгоспом про виконання роботи вдома особистою працею з матеріалів і з використанням знарядь і засобів праці, що виділяються підприємством або набуваються за рахунок коштів цього підприємства [7].

У науковому світі існує багато думок щодо дистанційної праці. Так, вчений І. Кисельов дистанційну працю розуміє як різновид трудової діяльності, яка виконується на місці, віддаленому від центрального офісу, що виключає можливість спілкування працівника з керівництвом та товаришами по службі [8].

В.О. Носенко надомну роботу розглядає як різновид дистанційної і зазначає, що дистанційними працівниками є висококваліфіковані спеціалісти, результатом праці яких є інтелектуальний продукт, за винятком праці надомних працівників [9, с. 8].

Я.В. Свічкарьова надомну роботу ототожнює з дистанційною, зауважуючи, що сьогодні надомна робота не обмежується лише виробничою сферою, дистанційною зайнятістю охоплені й висококваліфіковані представники інтелектуальної праці – системні адміністратори, перекладачі, веб-дизайнери, журналісти, оператори комп'ютерного набору, консультанти, бухгалтери, юристи, маркетологи та інші фахівці [10, с. 129].

А. Колот дистанційною називає працю, яка внаслідок використання інформаційних і комунікаційних технологій віддалена від приміщення роботодавця (у відношенні не менше 20% робочого часу) [11, с. 6].

У розумінні українських вчених Л. Шабаліна та В. Афанасенко дистанційна зайнятість означає виконання роботи за межами офісу і не завжди вимагає використання комп'ютера, мережі Інтернет тощо [12, с. 80].

О. Гулевич, зважаючи на значну різноманітність видів дистанційної роботи, виділяє її п'ять основних видів: дистанційна зайнятість, що розподілена на роботу вдома і роботу в офісі; надомна робота; позаштатна дистанційна робота; мобільна дистанційна робота; робота у спеціальних робочих місцях [13, с. 12–13].

Варто висловити і позицію професора С.В. Вишневецької, яка наголошує на відсутності єдиної концепції розвитку дистанційної роботи як нестандартної форми зайнятості, свідченням цього є відсутність чіткого визначення і розмежування таких понять як «дистанційна робота», «віддалена робота», «надомна робота», «телеробота». Все це вимагає посиленої уваги як науковців, так і законодавця, викликає необхідність належної правової регламентації, яка б ґрунтувалась на доктринальних розробках вчених [14, с. 80].

Дистанційні форми зайнятості не лише зменшують соціальну напруженість у суспільстві, а й прояви дис-

кримінації за віком, статтю, за регіональною ознакою, відсутністю офіційного досвіду роботи, долають географічні бар'єри. Багато безробітних можуть дистанційно отримувати завдання і мати дохід у вигляді зарплати за їх виконання, що дає засоби до існування. Користувачами такої форми зайнятості можуть бути практично всі категорії населення. Це не лише люди, які мають обмеження із працевлаштування (особи з інвалідністю), а й люди, яким складно відлучатися з дому (хто доглядає за хворими, дітьми, а також пенсіонери), які потребують додаткового заробітку. Така робота зручна для менеджерів, вебдизайнерів, програмістів тощо.

В.А Красномовець вважає, що основними перевагами дистанційної зайнятості є скорочення витрат працедавця на оренду приміщень і організацію робочих місць, істотна економія часу, енергії і засобів працівника внаслідок відсутності транспортних проблем; зростання продуктивності праці за її організації відповідно до індивідуальних запитів індивіда у комфортних домашніх умовах; зменшення забруднення навколишнього середовища через скорочення транспортних потоків; можливість підвищення ділової активності працюючих дистанційно. Деякі верстви населення (люди з інвалідністю, жінки з малолітніми дітьми та інші) завдяки новим технологіям зайнятості отримують можливість працювати, не покидаючи дім, підприємці можуть залучати працівників, не забезпечуючи останніх робочим місцем [15, с. 80].

Отже, розвиток дистанційної зайнятості має не лише правовий, а й економічний, екологічний та соціальний характер.

Сьогодні в Україні ринок віддаленої роботи неактивний. Для цього є певні причини. Можна виділити низку проблем, які потребують вирішення для повноцінної роботи даного механізму:

1) відсутність в Україні офіційно зареєстрованих технологій упровадження дистанційної зайнятості;

2) відсутність законодавчої ініціативи щодо впровадження та легалізації дистанційних форм зайнятості в Україні;

3) неадаптованість законодавства України до міжнародних стандартів;

4) невідпрацьованість законодавства в питаннях оформлення на віддалену роботу, оплати праці, режимів праці, соціальної захищеності, сплати податків;

5) нерівномірний ступінь розвитку ІТ-технологій;

6) неурівняність дистанційних працівників із звичайними;

7) недостатня інформованість населення та роботодавців України про можливість застосування дистанційних форм зайнятості;

8) існування ризиків сумнівних роботодавців та несумлінних працівників;

9) проблеми захисту інформації та результатів роботи (віруси, хакерство, крадіжка грошей);

10) проблеми входження українців до міжнародного ринку праці, складні та суперечливі проблеми врегулювання міжнародних відносин у цій сфері внаслідок посилення нерівномірності економічного розвитку країн світу;

11) ризики ненавмисного та навмисного порушення прав третіх осіб, зокрема об'єктів інтелектуальної власності;

12) недовіра до віртуальних агентств та їх робота поза законодавчими рамками;

13) недостатність спілкування та обміну досвідом дистанційних працівників;

14) відсутня юридична відповідальність роботодавців за відповідні умови праці та страхування здоров'я працівника;

15) недостатній ступінь інформування та поширення нових інформаційних технологій та невиділення комплексу інформаційних галузей в окремий сектор економіки (як будівництво, транспорт тощо);

16) неналежне поширення міждисциплінарної бази досліджень;

17) розбіжності соціально-політичної та економічної ситуації у різних державах, відмінності в масштабах цін та їх нестабільність [16, с. 123–128].

Оксана Мовчан, займаючи посаду директора Департаменту соціальної політики Черкаської міської ради у 2016 році заявила, що дистанційна робота, фріланс, активно поширюється по Україні. Але негативною стороною такої роботи є той факт, що більшість фрілансерів працюють нелегально, а тому соціально незахищені. Також люди, які працюють віддалено, часто отримують менше, ніж співробітники, що працюють традиційно. За її словами, законопроект умовно ділиться на дві частини. Перша з них дає визначення терміну, окреслює основні положення та вносить зміни до законів про працю. Друга частина законопроекту включає стимулюючі заходи для роботодавців. Оксана Мовчан вважає, що законопроект буде корисним для багатьох категорій людей, які бажають працювати, а також легалізує віддалену роботу і забезпечить соціальний захист дистанційних співробітників [17].

Ми погоджуємося з твердженням Л. Шабаліної та В. Афанасенко, що легальне використання телероботи дозволить збалансувати попит і пропозицію на ринку праці України, допомогти знайти роботу або додатковий дохід населенню так званих депресивних регіонів країни [12, с. 82].

Висновок. Отже, відсутність належного нормативно-правового забезпечення поняття та механізму регулювання дистанційної зайнятості створює неабиякі проблеми для обох сторін – як роботодавця, так і працівника, що унеможливлює належне і ефективне запровадження в Україні дистанційної зайнятості. Тому управління трудовими ресурсами в Україні сьогодні зумовлює нагальну потребу пошуку нового механізму правового регулювання дистанційної зайнятості, оскільки у сучасних умовах вона є досить популярною серед населення. Суб'єкти ринку праці повинні бути впевнені у тому, що ризик, який пов'язаний з їх участю, зведений до мінімуму. А це неможливо здійснити без формування відповідного управлінського механізму регулювання та без належного законодавчого закріплення відносин у цій сфері, що забезпечуватиме дотримання інтересів усіх учасників ринку праці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР / Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 184.

2. Моцар М.М. Міжнародні аспекти та передумови для формування дистанційної форми зайнятості в Україні. URL: www.sworld.com.ua/index.php/en/economy.../15475-412-0517.

3. Байков А. Телеработа как одна из разновидностей гибкой занятости в Латвии. URL: http://www.baltic-course.com/rus/opinion/?doc=48651.

4. Кострюкова Н.Н. Перспективы развития нетипичных видов занятости в научной сфере. Интернет-журнал Науковедение. 2011. Выпуск № 1 (6). С. 1–16.

5. Про внесення змін до деяких законів України щодо підвищення конкурентоспроможності окремих категорій осіб на ринку праці: проект закону України. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/NT0695.htm.

6. Проект Трудового кодексу України: текст законопроекту до другого читання 24.07.2017. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=53221.

7. Про умови праці надомників: положення, затверджене Постановою Держкомпраці СРСР та Секретаріату ВЦРПС від 29.09.1981 р. № 275/17-99. URL: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/v0275400-81.

8. Киселев И.Я. Сравнительное трудовое право: ученик. М.: ТК Велби, Изд-во Проспект, 2005. 360 с.

9. Носенко В.О. Правове регулювання дистанційної зайнятості працівників в Україні: автореф. дис. … канд. юрид. наук: 12.00.05 «Трудове право; право соціального забезпечення». К., 2015. 19 с.
10. Свічкарьова Я.В. Дистанційна робота як одна із форм атипової зайнятості. Держава та регіони. Серія «Право». 2013. № 1 (39). С. 129–134.
11. Колот А. Трансформація інституту зайнятості як складова глобальних змін у соціально-трудовій сфері. Україна: аспекти праці. 2010. № 2. С. 6.
12. Шабаліна Л., Афанасенко В. Упровадження телероботи в Україні на основі міжнародного досвіду. Схід. 2010. № 5 (105). С. 79–83.
13. Гулевич О. Трансформація зайнятості у сфері послуг під впливом розвитку інформаційних технологій. Україна: аспекти праці. 2010. № 2. С. 10–13.
14. Вишновецька С.В. До питання про проблеми правового регулювання дистанційної зайнятості працівників. Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». 2015. № 1
15. Красномовець В.А. Характеристика трудових відносин в умовах дистанційної зайнятості. Соціально-трудові відносини: теорія і практика: зб. наук праць. М-во освіти і науки молоді та спорту України ДВНЗ Київський нац. екон. ун-т ім Вадима Гетьмана / відп. ред. Т.Г. Кицак. 2011. № 2 С.89–91.
16. Моцар М.М. Проблеми формування дистанційних форм зайнятості в Україні. Наукові праці МАУП. К. 2013. Вип. 2 (37), С. 123–128.
17. В Україні хочуть легалізувати віддалену роботу. Сьогодні. ua. 24/7 від 9 жовтня 2013 року. URL: http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:http://vgolos.com.ua/news/v_kabmini_prydumaly_yak_zbyraty_podatky_z_frilanseriv_120146.html.